

Květenková 2019

aneb

... kde jsi jaro, kde jsi?

Květencová

3. – 5.5.

Sraz je v 18 hodin na Hlaváku, odjezd 18.24. Tolik fakta. A co tomu předcházelo?

Samozřejmě velký fofr. Přestože se minule přihlásilo k účasti na výpravě 40 lidí, nevyjel nikdo. Tedy nedošlo k osobnímu seznámení a ani k tomu, že bychom si se zájemci o první celovíkendovou akci aspoň trochu rozdělili práci při přípravách mezi sebe. Tedy na tom dělám sám. Pokud by šlo o výpravu se spaním venku, nebyl by to problém. Prostě se postaví trasa, pokud je to nutné, koupí se lístky na vlak a šmitec. Jenomže pro bivakování opravdu nepanují nejpříznivější teploty. A horkem to není. Tedy je třeba zajistit spaní pod střechou. A to bývá velmi nesnadné. Jde totiž o to, že hotelů je plná republika. Ale provozovatelé už nevědí, co by si za ubytování řekli a většinou neoplývají ustájením pro kola. Kromě toho se jim nelíbí jedna noc. Pak jsou tu ubytovny. Dříve vesměs turistické, které provozovali Sokolové, nebo Klub Českých Turistů. Jejich konec pamatuji. Bývalo to levné a nijak luxusní. To nikomu nevadilo. Jenomže s nástupem dřevního kapitalizmu všechna tato zařízení převzali podnikatelé, kteří se rozhodli nepracovat a žít jen z nocležného. Nějakou dobu to šlo. Konec nastal, jakmile se objevily penziony. Pak ubytovny ztratily význam a začaly se specializovat na ubytovávání zahraničních dělníků. A taky né úplně levně. A protože sestup pokračuje, jsou tu a tam ochotni ubytovat i takové skupinky jako jsme my. Tedy pokud chceme bydlet týden, nebo lépe, rok. Pokud hodláme jen přespat, tvářej se stejně jako hotelníci. Proto sehnat ubytování, a hned dvě bývá téměř neřešitelné. Dělá se to tedy tak, že se na mapě udělají dvě kružnice - vzdálenější pro nocleh pátek - sobota, a bližší sobota – neděle. A na těch kružnicích se hledá tak dlouho, až jsou dvě ubytovny v dojezdu od sebe. Pak teprve se staví trasa. A to všechno žere čas.

Ale mám, trasa taky je, jízdenky místenky a ostatní platby jsou uhrazeny, můžeme vyrazit.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Průměrná rychlost	Teplota vzduchu
Praha	0	192	0	0	11

Na srazu jsme 3. Lenka, Jarda a Dig. Měl jet ještě Roman, ale poslal odhlášku pro nemoc.

Dig.

Jsem půl hodiny před plánovaným srazem na mojí první cyklistickou výpravu. Rej lidiček na Hlaváku odpovídá páteční špičce. Cyklistů je tu poskrovnu a ani se nedivím, celý víkend má být chladno a pršet. Konečně dva cyklisté na obzoru. Ne, k nim se nehlásím, mají velmi dobré cyklistické vybavení a nádherné reklamní dresy. S těmi bych nikam nejel!!

Je šest a čas setkání, ale nikoho dalšího s přilbou cyklisty nevidím. Píši sms Digovi (velitel výpravy)...nic! Prozvoním! Dig se ozývá je vyhráno. Odpověď: "Otoč se na tvou pravou stranu. Jsme tady a vidíme tě." V davu se třpytila žlutá bunda, kterou vidáme většinou na příslušnících Policie. Patřila Digovi...úleva.

Jaš.

Fajn, našli jsme se. Celkem budeme 4.

Lenka

Jarda

Vladka

Vladka už je v Pardubicích. Tak moc se těší na výjezd, že přijela odjinud a velmi brzy.

Dig.

Do ubytovny jsem dorazila až moc brzy. V recepci mě „mile“ uvítala dáma, která zde nejspíš pracovala na vrátnici už v dobách, kdy toto místo bylo kasárnami a přáli se její chování nezměnilo. Kolem ubytovny se potulovali cizinci z východu, rozličné barvy pleti, a tak jsem raději, než čekat na své kamarády s jemným mrazením v zátylku, zvolila útěk na kole a prohlídku Pardubic. Alespoň jsem si vyzkoušela, že silný protivítr si bude zasloužovat přikoupit něco na krk a hlavu. A tu jsem si také nechala umýt v místní stokorunové holíně, přibližně v době, kdy mi ji ve vlaku dost možná myli i mí noví kamarádi. Cestou do ubytka jsem ještě prolustrovala pár hospod, aby bylo vše nachystáno na seznamovací večírek.

Vlo.

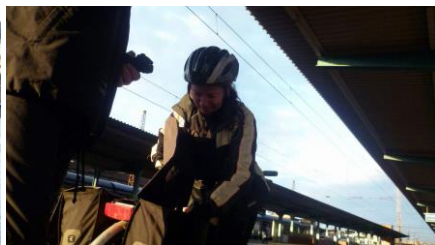
Nástup do vlaku proběhl v mezích zmatečnosti zdárně. Máme jízdenku, místenku pro člověky i kola, ve vlaku je teplo, jedeme na čas (tedy až do Kolína), bavíme se o všem možném, prostě idylka. Teprve v Pardubicích při výstupu a vykládce k nám dorazil průvodčí. Naši tištěnou jízdenku jsem mu vnutil až na peróně. Za pár okamžiků vlak odjel, a kromě podivného týpka, který se nás ptal na cestu do Vídně, jsme tu sami.

Dig.

Onen podivný týpek nejdříve vypadal na to, že by se k nám chtěl přidat, nicméně po bližším kontaktu jsme zjistili, že je to záležitost zcela nemožná (zřejmě někde přebíral (já měl dojem, že má naváto. Dig.)), takže jsme od něj upalovali, seč nám kola a síly stačily.

Lek.

Nastrojili jsme své dopravní miláčky a vydali se vstříc večerním Pardubicům.

Jeli jsme celkem slušně, a kromě jednoho dopravního zazlobení jsme dojeli v klidu až k dnešnímu místu noclehu, hotelu Hůrka. Ubytovací procedury proběhly v klidu a než jsme to všechno zařídili přišla Vladka. Skvělé, jsme všichni a opravdu "jen" 4. Takže další bod programu – večere. Ukázalo se, že to není jen tak. Vladka totiž nepodlehla vábení lůžka, by vši zde tak brzy a provedla průzkum. Zjistila, že nejbližší podnik se jmenuje Garáž a je vzdálen kolem 2,5 km. Pěší výlet by to byl pěkný, ale jsme cyklo turisti, tak si tam dojedem.

Vladka se postavila do čela a s jistotou nás k danému stravovacímu zařízení dovedla. Mají to tu celkem pěkné, pivo, kromě jiného Plzeň, výběr pizz velmi dobrý, výběr ostatních jídel ne moc rozsáhlý. Ale jak se pak ukázalo velmi dobře udělané a chuťově nadprůměrné. Škoda, že jsem nestihl vydat letošní děkovátka. Tady by bylo na místě.

Dig.

Za jídlo asi ano, leč obsluha restaurace byla velmi zmatečná. Evidentně je i v pohostinství nedostatek lidí, a tak obsluhu může dělat i ten "kdo má ruce a nohy".

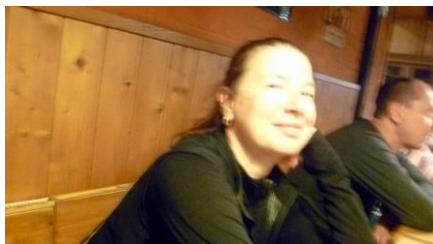
Lek.

Já bych klidně přitvrdil: Každý, kdo má zezadu otvor...

Dig.

Dle toho obsluha vypadala. Naše objednávky byly vyřizovány se značným zpožděním, a též neodpovídající našemu zadání. Na obranu je nutné dodat, že restaurační zařízení docela “praskalo ve švech”. Avšak naši zábavu obsluha, vynikající poloprofesionální, příliš neovlivnila.

Lek.

Po jídle, při pivu a vínu se dobře bavíme. Přišla na přetřes otázka, jak alkohol a cyklisti. Zatím platí ze zákona nulová tolerance. Takže jsme se dohodli, že na zpáteční cestě kola povedeme... ty tři metry ze stezky do kolárny.

Pohoda a zábava běžela někde krátce před 22tou hodinu. Pak jsme dospěli k tomu, že si něco musíme nechat také do jiných hospod, zatáhli jsme účet a vydali se nočními Pardubicemi zpět k hotelu. Bohužel nedodrželi jsme předsevzetí o vedení kol. Najeli jsme až ke kolárně. Po uložení železných miláčků jsme se odebrali do pokojíčků a po večerních opatřeních zalezli. Je 22.56. To byl pěkný den.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Průměrná rychlost	Teplota vzduchu
Pardubice	34	202	10,5	16,4	11 - 7

Ráno 4.5.

Probuzení v půl sedmé bylo standartní. Ze společných pokojíčků s kuchyňkou se potichu plížím ven a hurá směr nejbližší prodejna potravin. Jednak abych nikoho nerušila (Vladka ještě pokojně chrupe) a jednak proto, že žaludek chce své.

Lek.

Pokoj je sice vybaven kuchyňkou a varnou konvicí, není tam však žádné nádobí. Mávám smutně čajovým pytlíkem. Lenka mne zachraňuje - je vybavena hrnkem a Dig pak ještě doplňuje termosku, ze které jemně zavání třtina. To nezačíná zle!

Vlo.

Pro mě je probuzení v půl sedmé nepříjemné. Bojuji totiž s nějakou chorobou a ta způsobuje potíže s dechem, ucpanými dutinami a kašlem. Mám s sebou

prostředky na aspoň částečnou eliminaci, a ty se jistě snaží co můžou, ale život to ztrpčuje. Zejména když bych měl konečně možnost se déle vyspat. Vstávací bod jsem včera nastavil na 8 hodin.

Proběhla individuální snídaneň, po ní zabalení a přesun ke kolárně.

Po check out odjíždíme v 8.55.

Jedeme po stezkách ven z města. Jede se báječně. Vítr ani nestojí za zmínku, jedeme po rovině a nebýt jednoho dopravního přestupku z neznalosti, dalo by se říci, že jsme i mimořádně hodní.

Po 15ti kilometrech zastavujeme na předzahrádce zavřené hospody k odpočinku. Nemuseli bychom, jede se opravdu dobře. Leč usoudil jsem, že by bylo dobré začít nás synchronizovat. Nikoliv dámskou část a jejich každoměsíční povyražení s Allways, ale pohybové aparáty a jízdní myšlenkové pochody všech zúčastněných.

A pro snazší uložení do paměti jsem použil Vladkou zmíněný nápoj z termosky zavánějící třtinou. Já bych to upřesnil, šlo o destilované brambory.

Jedeme dál. Je krásně, svítí slunce, teplota kolem je na dolní hranici pohodové jízdy. Tedy asi stupeň nad zimou. Užili jsme si také kus jízdy terénem, prostě paráda.

Minuli jsme haldu kempů u písáků v Břehách. V létě to tu může být fajn. Ale trávit tady dovolenou?

Nezměněným pohodovým tempem pokračujeme. Akorát Jardovi to nějak netáhne. Dojeli jsme na první dnešní atrakci Semínský Akvadukt.

ZÁKLADNÍ TECHNICKÉ ÚDAJE OPATOVICKÉHO KANÁLU	
Výška hladiny u jezů v Opatovicích	225,0 m n.m.
Výška hladiny původního ústí do slepého ramene Labe	206,9 m n.m.
Původní výškový rozdíl	18,1 m
Původní spád hladiny (po odečtení výšky jezů)	2,72 m
Výška hladiny dnešního ústí do Labe	202,0 m n.m.
Dnešní výškový rozdíl	23 m
Dnešní spád hladiny (po odečtení výšky jezů)	7,62 m
Výškový rozdíl původního toku od vtoku do ústí	18,1 m
Původní délka toku (k ústí do původního koryta Labe)	34,42 km
Dnešní délka toku	32,69 km
Šířka toku (u vtoku)	nejvíce 15 m
Šířka toku (u ústí do Labe)	nejméně 2,5 m
Průměrná hloubka	1,5 m

Údaje Mgr. Vladimír Lomský a PhDr. Petr Váňek, CSc., Opatovický kanál Stavební-Historický, technická
kresla Pardubice, vydal Olenos Úřad Pardubice v roce 1999, ISBN 80-238-3177-1

Jo, je to tu pěkné. A postavit to určitě nebylo jednoduché. Při příležitosti odpočinku jsme se pokusili o seřízení Jardova kola. Nějak jsme to přenastavili, ale asi to moc nepomohlo.

Po nějaké době přijíždíme do Kladrub n.L. Máme tu několik záměrů. Především oběd. Dál po trase je to, dle informací na internetu, slabší. Pak je tu zámek. Já jsem tu již byl a dovnitř nepotřebuju. Ostatní ano. A na závěr je tu rozhledna. Tam chceme všichni. Konec konců, je to motivem letošních výprav.

Začínáme obědem. Především je hospoda zcela obsazena. To trvá jen chvíli. Pak se téměř celý lokál naráz zvedl a odchází. Aha, v zámku začíná další prohlídka. Personál hospody se fakt snažil, ale vážlo to. Díky tomu jsme měli

dost času na rozbor právě ujetého, a hlavně na povyšovací proceduru na Dušičky. Co a proč to je se dozvíte na webu ve složce Dispozice.

Po nějaké době jsme se dočkali objednaného a dojedli 5 minut před další prohlídkou. Já jsem zůstal, dočkal se konečně druhého grogu a začal se servírkou laškovat na téma placení. Zmínila se dokonce, že když jim pomůžu s nádobím, bude nám útrata odpuštěna. Než jsem zareagoval, chtěla peníze. Škoda. Mám teď 45 minut čas...

Dig.

Prohlídka zámku v Kladrubech byla zajímavá, Narazili jsme totiž na průvodkyni, která svůj výklad (nutno podotknout, že jsme se i něco ze života zdejších majitelů dozvěděli) vylepšovala svými osobními soudy, někdy i docela úsměvnými, někdy i podivnými. Ale celkově se nám po dobu prohlídky snažila věnovat, takže tato byla přínosná.

Lek.

Ostatní přišli z prohlídky, odjíždíme. Poněkud se zatáhlo a podle Vladčíných mobilních dat bude za hodinu velmi nechutně pršet. Takže rušíme tezi o rozhledně a směr Týnec n.L., na náměstí, do hospody.

Jede se v podstatě dobře, rychlost se ustálila na 18ti km/h. Jedu vpředu s Vladkou. A jak tak koukám, zná některé grify jízdy ve skupině. Nejdříve jsem se držel za ní, což bylo velmi příjemné, a pak jsem ji předjel. Ihned s zařadila za mě a držela se za mnou ve větrném pytli. Zvláštní je, že sice o ní vím, ale jede tak šikovně, že mě nebrzdí. Rychlost narostla na 20. Pořád se jede dobře, a jak je zvykem v této tlupě, ujíždíme před deštěm tak, že míříme přesně do jeho středu. Tak schválně, kdo bude v Týnci dříve?

Za nějakou chvíli Vladka odpadla a na její místo se pracovala Lenka. Na věci to nic nemění. V Týnci jsme dříve než dešť.

Dig.

Schyluje se opravdu k velkému lijáku. Kola se snažíme proto "ustájit" alespoň trochu pod střechu. Místní štamgast nás žoviálně zve do chodby restauračního zařízení, dokonce odvažuje svého kolového oře a přepouští nám parkovací místo u radiátoru. Sláva. I když je velmi rozverný, stále budí dojem, že ví, co dělá. Další velmi blízké události potvrdí, že toho bylo opravdu třeba. Obloha rozlila 273,4 konví vody.

Lek.

V hospodě pak proběhlo dráždění mobilních dat za účelem zjištění, jak se to má s deštěm. Nedobře. Tady pršet začíná, v Kolíně je chcanec jako blázen. Ale pokud to dobře půjde, v 16 hodin bude možné odjet a v mezeře mezi dešti možná stihnout Kolín suchými plášti.

Do oněch 16ti hodin jsme zkoušeli co dobrého, tekutého a teplého jsou nám schopni předložit. Nabídka zněla grog, svařák, čaj, kafe a už nevím. Stihli jsme grog a svařák a to několikrát. A než jsme všechno dopovídali, bylo 16

hodin a opravdu přestalo pršet. A tak honem na cestu, než si to počasi rozmyslí.

Na Kolín tudy vede přímá hlavní, relativně rovná, silnice. Jede se obstojně. Je šedivo a nevlídno, silnice, později stezka vedle, mokrá, ale pole podél ní vypadají, jako kdyby dešti unikly. Jsou skoro suchá. Jasně, souvisí to s dlouhodobým suchem, ale nečekal bych, že hlína pohltí tolik vody a oschne tak rychle.

Přijíždíme do Kolína. Všechno jde dobře. Až u TČPA se mi nezdá směr, kam nás žene navigace. Podle ní je uzavřen most přes nějaké cosi, a tak objíždka. Po nějaké době se mi to zase nelíbí. Navigace tvrdí, že jedeme dobře, protože okolo. No jo, ale jsme skoro venku z města severním směrem. Než jsem to domyslel, navigace ohlásila odbočku vlevo a hned další. Do zmáčené polní cesty? Tak to ne! Popojedeme kousek na jinou odbočku. Rozpršelo se. Odbočku jsme našli, odbočili a po pár metrech zastavili na navlečení pláštěnek. Pak se navigace zbláznila. Modře jsou označeny téměř všechny ulice kolem. ± vím kde jsem, jen si nejsem jistý polohou zimního stadionu, kde máme objednan nocleh. Po pár stovkách metrů už to vím. Jen mě mate, že navigace ukazuje směr z města. To je divný. Jarda přišel s tím, že opačný směr, než udává navigace, bude určitě hezčí. Tak jo, jedeme na druhou stranu. Po skoro kilometru to říká doprava. Tentokrát se mi směr líbí. Na konci ulice to kreslí lávku k železniční zastávce a tu znám. Z našeho pohledu je vlevo Zimní stadión.

Dig.

Zatímco Dig je po celou dobu pohlcen řešením své zmatené navigace, já již jedu na druhou rezervu. Před Kolínem, kdy tachometr ukazuje čtyři kilometry do cíle začíná pršet, a tak chvátáme, abychom dešti ujeli. Mám promoklé boty i rukavice. V Kolíně 500 metrů od hotelu náhle měníme směr a vzdalujeme se od cíle. Prší a ledově fouká. Jedeme periferií ven z města, hotel i Kolín necháváme za sebou. Dochází mi síly. Natahujeme pláštěnku, ale to už je mi skoro jedno, co mohlo zmoknout už je mokré. Po dalším kilometru kolem Kolína, kdy Dig nesmyslně pokračuje směrem od města už jej odmítám následovat. Chci přežít. Naštěstí se po chvíli zastavil a vrací se. Nejspíš po otestování poslušnosti posádky v nepříznivých podmínkách se již smíme ubytovat.

Vlo.

Posádka obstála na výbornou, vidím, že se na ni budu moci v budoucnu plně spolehnout. Tímto se znovu omlouvám za technické nesrovnalosti a tím prodloužení pobytu v dešti a slotě.

Dojeli jsme před Zimák. Prší už opravdu hodně. Na recepci jsme se ohlásili, podnikli příjezdové oficiality, zaparkovali kola a ubytovali se. Dig.

Všechno mokré dolů a do horké sprchy. Jenže ani já ani Lenka jsme nevyvezly ručník. Naštěstí tady je v recepci opravdu milá paní a nic pro ni není problém, ručník nesu i Lence. Pokoj se mezitím mění na parní saunu.

Vlo.

Co s načatým večerem? Jsou tu nějaké nápady. Samozřejmě ten nejprizemnější – večeře, a tedy hospoda. Tak ano, připouštím jisté kouzlo této možnosti. Třeba teplo v lokále, teplé nápoje, možná i studené nápoje a třeba i něco k jídlu. Pak je tu nápad Vladky, návštěva zdejšího kina. Zajímavá myšlenka. Je krátce po 18té hodině, šlo by to stihnout i s večeří. Ale to je vlastně z nápadů všechno. Jakýkoliv jiný pokus o vyplnění volného času je blokovan počasím. Pořád prší a celkově je nechutně.

No schválně, jak to dopadlo? Samozřejmě, nemohlo se stát nic jiného. Zvítězila hospoda.

A jak jsme se tak probírali hospodskými záležitostmi, Vladka znovu zkusila prorazit s kinem. Já jsem to řekl, jak je to za mě. "Jsem líný, odtud se mi nechce, do kina je to cca 15 minut pěšky a prší." Ostatní se zdáli být nalomeni, a tak Vladka začala zjišťovat details. Jde o jakýsi festivalový film o několika povídkách, mně nic neříkající režie a autorství. To, pravda, nic neznamená, jsa kulturním barbarem. Avšak i ostatní se začali přiklánět k pokračování v pobytu zde. A tak jsme pokračovali.

A zase mi to začalo připadat jako na gastro zájezdu. Teda ale kombinace byly neskutečné.

Bavili jsme se velmi dobře, k čemuž nemalou měrou přispíval Jarda. Ale všechno má svůj konec a jak jsme čím dál hůř vzdorovali únavě, nezbylo než to tu zakončit. Ještě jsme řešili problematiku snídaně, protože jízdní zásoby některých účastníků zájezdu tuto položku neobsahovaly. A pak kohosi napadlo se zeptat, zda se nedá posnídat zde v lokále. Obsluha to prohlásila za samozřejmost, jen nás žádala, abychom netrvali na brzkém vstávání. Ubezpečili jsme ji, že to nehrozí a po zaplacení lokál opustili. A dál? Už jen první patro, pokoj 21, postel a konec.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Průměrná rychlost	Teplota vzduchu
Kolín	42	263	61	18,2	17 - 5

Ráno 5.5.

Probudil mě něčí mobil. Budeme to muset hlídat a večer vždy připomínat vypnutí zvuku. Jen jsem to domyslel, ozval se další. Podle zvuku můj. Hmm, vždyť to říkám, večer připomenout. Jenomže to už mě úplně vzbudilo a s tím nastaly nesnáze. Začal jsem nabírat na kašel. Tak to je blbě. Já sám se cítím dobře, ale kašel otravuje. Dobrá, vyklízím nocležiště a jdu se zašít někam, kde nebudu nikoho rušit.

Dig.

Budíka si nedávám, určitě se vzbudím brzy, včera jsme byli všichni už v půl desáté v limbu. Když otevřu oko, Lenka sedí stejně jako včera už oblečená nasnídaná na posteli a pracuje na notebooku a Dig je pryč. Zase jsem poslední.

Vlo.

Vstávání. Jak, kdo a co nevím, vrátil jsem se do burácející činnosti. Balí se tu a chystá se odchod na snídani.

Ta potom proběhla v lokále, kde jsme včera prožili kus večera.

Snídaně je velkolepá. Porce vypadají pěkně a velikostí jsou určeny pro zavalené horníky. A navíc skvělý vrchní. Samá sranda, ale taková pohodová.

Po snídani jedeme. Je zataženo a teplo vypadá jinak. A to já vím úplně přesně. Četl jsem o tom v Blesku. Jedeme po trase, rozjíždíme se, zatím žádná sláva.

Po pár kilometrech musíme zastavit. Jednak fouká vítr a jednak se pokusíme ještě seřídít Jardovo kolo. Pak se nedělo nic zajímavého. Jeli jsme, probíjeli se proti větru, každý si jel, jak mu to šlo. A to až k památníku Slavníkovců.

Je to jedna z atrakcí. Já jsem tu byl mnohokrát a samozřejmě jsem si neodpustil naaranžovat obě spolujezdkyňe tak, aby je socha držela za řadro. Proč? Protože kdysi, když to tu bývalo s průvodcem, bylo řečeno, že když nějaké ženě daná socha polaská řadro, do roka otěhotní. Se škodolibostí sobě vlastní jsem oběma řekl tuto drobnost až po focení. Obě se začaly ošívát. Prý už toto mají, dokonce několikrát, za sebou a znovu to opravdu nepotřebují.

Navíc Lenka zapomněla vyrůst, takže se u ní pokus o focení s rukou na řadru příliš nevyvedl, pro úspěch daného by musela stát na stoličce. Takže kdo ví, jestli by to platilo i u ní.

Pokračujeme v cestě. Tedy jakmile Jarda opustí polohu ležmo. Velmi dobře vím, jak to s ním je...

Zase se neděje nic, co by stálo za záznam. Je pěkně, posvituje slunce a nebýt větru, bylo by to vyložene v pořádku.

Ještě jsme chvilku jeli vyložene terénem, zkratkou, která byla, jak už to chodí, delší, zato méně pohodlná. Pořád se držíme Labe, jede se celkem dobře.

Přibrzdlili jsme v Poděbradech u hradu. Dovnitř nepůjdeme. Vy si samozřejmě na internetu najdete, jak se to se zdejším hradem má...

A jedeme dál. Za 9 km jsme v Nymburce. Zastavujeme pod hradbami. Je to tu pěkně opravené, získalo to tu věhlas, takže je tu spousta lidí. Kromě toho tu probíhají závody ve skatesurfingu. To všechno je úplně jedno Jardovi, který kde může, odpočívá. Nejlépe v leže.

Dig.

Není celkem divu, na výlet vyrazil s batohem na zádech na „dětském kole“ takže ač se Dig snažil sebevíc, velikost rámu se přifouknout nedala, a tak zkroucený jak paragraf se ani po krajině nemohl rozhlédnout. Jeli jsme tedy spolu vzadu a používali jízdu v závěsu, abychom šetřili energii.

Vlo.

Zabýváme se myšlenkou, zda jít do centra, kouknout se na nějaké pozoruhodnosti. No nešli jsme. Zato jsme se záhy vydali na další cestu.

Projeli jsme okraj Nymburka a dál za ním, v Kostomlátkách, jsme zjistili, že zrovna dneska je jediný den v roce, kdy jim tu koresponduje datum ve jméně ulice s datem reálným. 5. května.

Dalších 12 kilometrů probíhalo celkem v klidu. Pokud pomíneme Jardu a jeho potíže. Dojeli jsme k další atrakci – zřícenině hradu Mydlovar. Čistě z kolegality (také zřícenina) jej jdeme omrknout. Krátce o něm:

Zřícenina hradu Mydlovar, zvaného také Kostomlaty, stojí v rozlehlém lužním lese na pravém břehu řeky Labe. Hrad nechal ve 13. století vybudovat Sezema z Kostomlat.

Prohlédnete si zbytky bezvěžového hradu, u kterého byla veškerá vnitřní zástavba, včetně zvláště zranitelných střech skryta za zdí a nebylo ji možno zvenčí ohrozit přímou střelbou. Po celém obvodu zhlédnete ještě výrazné kusy, z vnitřní zástavby však nic nezůstalo. V roce 1561 se hrad poprvé uvádí jako pustý.

Na místo vás dovede modrá turistická značka.

A vy máte internet, tak si to najděte.

Pokračujeme v cestě.

A jak tak jedeme, upozornila nás Vlad'ka na jednu zajímavost. Právě zde a tady máme na této výpravě najeto 100 kilometrů.

Do jisté míry je to magická hranice. Ale až to jednou nevyjde a urazíme to nechtěně za den...

A je tu Lysá n.L., místo na oběd. Vybráno na jistotu, lokál U labutě. Otevřeno mají, hurá dovnitř. Jídlo vypadá dobře, pivo skvělé, a ve vedlejší místnosti

mužský sbor. Zní jim to velmi dobře. Na dotaz položený mladičké servírce se dozvídáme, že takhle krásně jim to zní po každém pivu.

Po jídle Jarda ohlásil konec. Není divu. Kolo opravdu nemá vhodné na toto činění. Jasně, беру на vědomí, kilometr zpátky je nádraží. Doprovodíme ho tam a my ostatní pojedeme dál. Vladka se hodlá odpojit někde kolem Čelákovic. Tak uvidíme.

... osud mění. Tak ne, Jarda pojedje ještě dál. Teda klobouk (helmu) dolů před jeho vůlí. Vladka teď mluví o odpojení se na odbočce na Čelákovice. Odtud teprve vlakem. Tak jo, jedem.

Jedeme krásným odpolednem. Svítí slunce, teplo není a pofukuje vítr. Chvilí mu unikáme pohybem v zástavbě, později jsme před ním zalezli na lesní cestu na hranu mlází.

A tak si tak jedeme, až nás to vyvrhlo u Svatého Václava.

Ano, pořád je to tu pěkné, pro toho, kdo tu ještě nebyl nejspíš úchvatné. Početli jsme si to tom na panelech, vy si to najdete na internetu. A jedeme dál.

Něco se zase stalo s navigací. Snaží se nás napojit někam, přesně nevím kam, a už vůbec nevím proč. Avšak brzy se nám podařilo její počínání odhalit, a tak zajíždka je jen pár desítek metrů. Pak už zase jedeme dle původního záměru.

Dojeli jsme na konec panelové cesty, kde je rozbočení cyklostezek na směr k Čelákoviciům a na směr Káraný. Ano, budeme se loučit. Vladka a Jarda to jednoznačně hrnou na Čelákovice a na vlak, já jedu na Káraný a po trase domů. Lenka neví. Zvažuje, jak je na tom a která z cest by mohla být ta pravá. Abych jí pomohl, přidal jsem informaci, že na Černý most, kde je metro B, to jediné správné pro její odjezd domů, je odtud vzdálen cca 15 km. Později se ukázalo, že jsem 5 km prohádál. Nicméně po zvážení všeho se rozhodla pro Čelákovice. Škoda. Vypadalo to, že to dá.

Dig.

Ano dala bych to... takže příště.

Lek.

Rozloučili jsme se, zamávali si a jedeme každý zvolenou cestou.

Dig.

K nádraží v Čelákovících je to ještě kus cesty. Přejíždíme lávku přes Labe a po cca 5 kilometrech se dostáváme do centra Čelákovic. Zde nás ještě zaujal místní kostel a tvrz, takže se nerozpakujeme a jdeme na prohlídku s focením. Povedly se nám zde zajímavé fotky se smrtkou.

A nyní šup na vlakové nádraží. Po nutném zakoupení jízdenek za naše já a kola, ačkoliv všichni máme lítačku, nasedáme do příměstského vlaku a míříme směr Praha. Ve vlaku rekapitulujeme dvoudenní vyjížďku a shodně konstatujeme, že ačkoliv byla fyzicky docela náročná, byla skvělá.

Vystupuji na nádraží Praha Vysočany a čeká mě slušný kopec na Prosek. Takže naposledy do sedla. Musím se přiznat, že jsem celý kopec už nedala a nahoře ke své garáži jdu po svých. Potupně mě předjíždí dva čerství cyklisté, kteří v této chvíli rozhodně nemají 120 km v sedle. Nu což na čele tuto skutečnost napsanu nemám. Lek.

Já a Jarda jedeme až na Masaryčku a splachujeme našlapané kilometry dobrou Plzní v Celnici. Jardu ještě čeká stěhování syna, já jsem odhodlána vyšlapat ještě na kopec do Butovic, cítím se trochu „nedotažená“. Tam na mne čeká rodinná delegace s dobře natočeným šnytem. Cykloměřič ukazuje 137 km. Můj osobní rekord. Vlo.

PŘEŽIL jsem! Díky Vám! Digovi za úpravu kola (až na ten “dětský rám”, s tím nic nesvedl) Lence za inspirující konstantní tempo (neuvěřitelné!!) a hlavně Vladce, která mě morálně podpořila, abych to nevzdal. Chtěl jsem dorazit až do Prahy, ale nakonec jsem šťastný za poctivých 122km. Taky můj osobák.

Jaš.

A teď zase já.

Jsmo na konci panelové cesty na rozbočce. Káraný je odtud přibližně kilometr, průjezd je další kilometr, Lázně Toušeň jsou další dva a do Záp stoupá kopec další dva. Jsem překvapen, jak mi to pěkně jede, a to i do toho kopce. Původně jsem zvažoval, že když to nepůjde, dám tlačení.

A jsem navrchu. Ještě kilometr a mímám oblíbenou hospodu V Lázních. Pak už to není zajímavé. Používám severovýchodní návratovou trasu přes Svěmyslice, Dehtáry, Radonice a Satalice a průjezd Prahou zahrnuje Hrdlořezy, Žižkov Balkán, Žižkov Vítkov, dále pak po zrušené trati k Bulharovi, pak do Italské, Náměstí Míru, skrz Americkou, Peruckou, Grébovku a domů. Pravda, šel jsem chvílemi pěšky. To, když mě při zdolávání bezvýznamného vyhoupu u Spojovací znenadání prudce píchlo v koleni. A bylo po jízdě. Takže až na Balkán po svých a pak, když to vypadalo, že jsem to rozchodil, zase jízdu na Vítkov. Pořád dobrý, a to až k Bulharovi. Pořád šlo všechno dobře. A to až tak, že jsem nesrovnalost v koleně považoval za vyřízenou. Tedy až na odbočku do Italské. Tam byla červená a při rozjezdu jsem málem spadnul. Až tak to bylo nečekané a intenzivní. Takže Italská také po svých. No je tootrava. Z Náměstí Míru už jsem to dal až domů. Je to skoro pořád dolů, a tak není co řešit. Slavnostní příjezd (kdy si mě nikdo nevšímal) proběhl v 17.24. Ukazatel denní kilometráže se zastavil na 90,3 včetně korekci. Dig.

Tak jo, za mě dobrý. Noví lidičkové jsou skvělí, trasa byla bohužel maličko nad jejich síly, ale vzhledem k noclehům to nešlo jinak. Píchnacímu koleni to zítra důrazně vysvětlím, navigaci pohrozím, že jestli bude příště zlobit tak ji zlostí rozkoušu a jinak jsem velmi spokojen.

Dig.

Tak to nás, Digu, velmi těší. Těšíme s na další výpravy a děkujeme že je pořádáš.

Lek.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Průměrná rychlost	Teplota vzduchu
Praha	36	353	90	16,4	5 - 12

Celková technická data:

Účast

čtyři květnově naladění...: Dig, Lenka, Jarda a Vladka

Oficiálně přiznaná
kilometráž

135 km

Příště

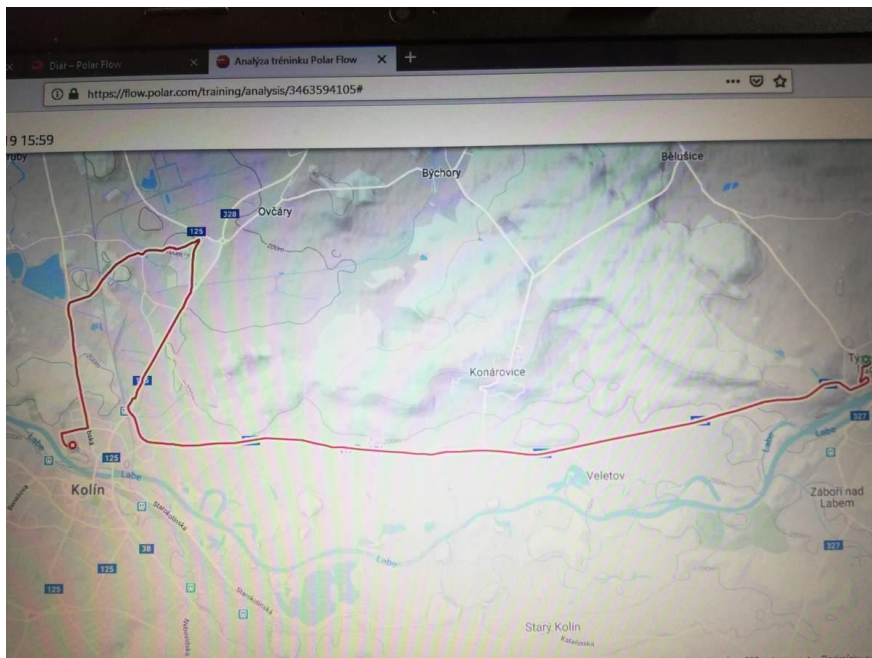
Naše sváteční

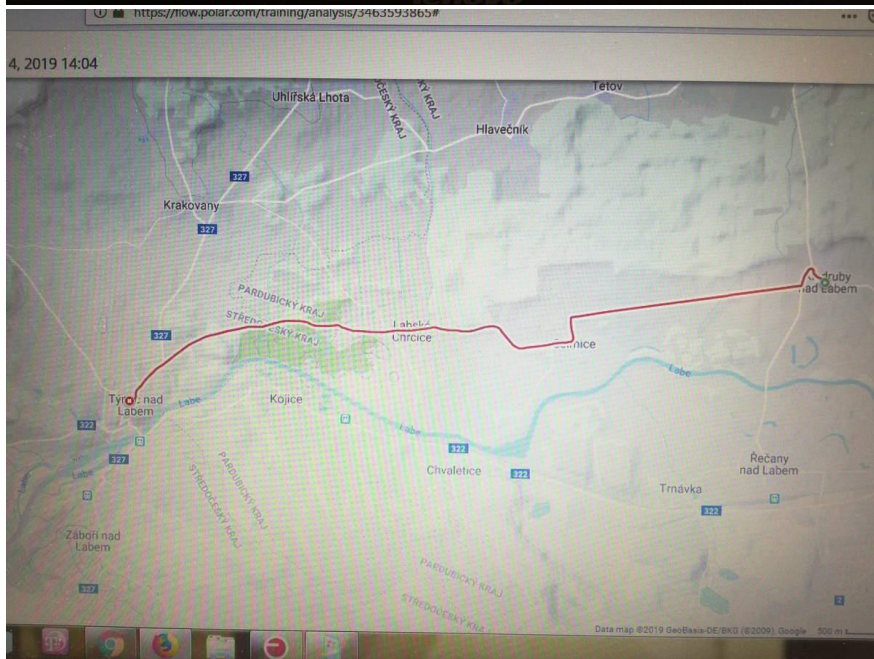
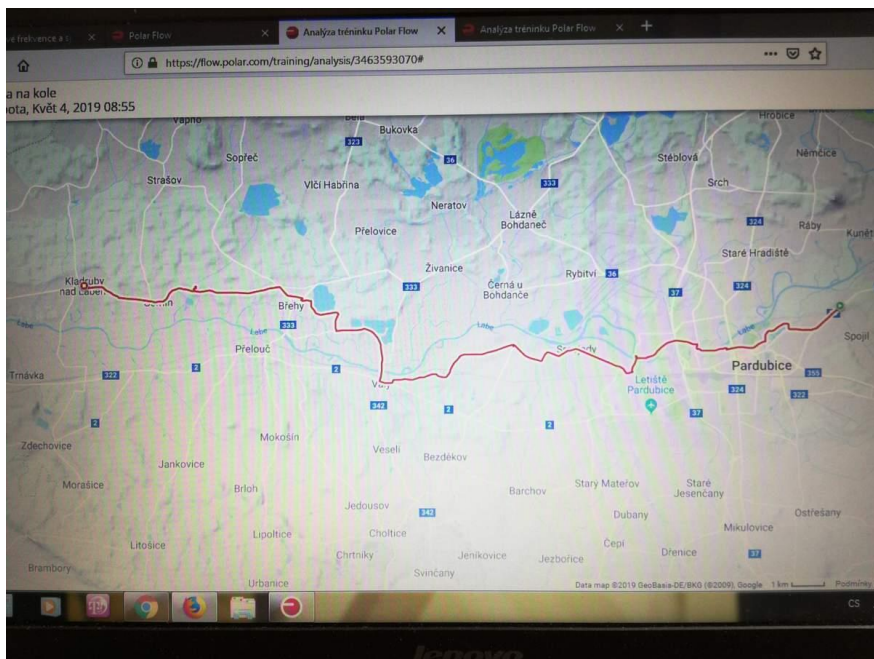
Trasa výpravy		
Praha	Semín	Nymburk
<u>Pardubice</u>	Kladruby n. L.	Kostomlátky
Pardubice - Svitov	Týnec n. L.	Lysá n. L.
Srnojedy	Veletov	Káraný x Čelákovice
Opičínek	<u>Kolín</u>	Lázně Toušeň x Praha
Valy	Velký osek	Zápy
Lohenice	Liblice n.C.	Radonice
Břehy	Poděbrady	Praha

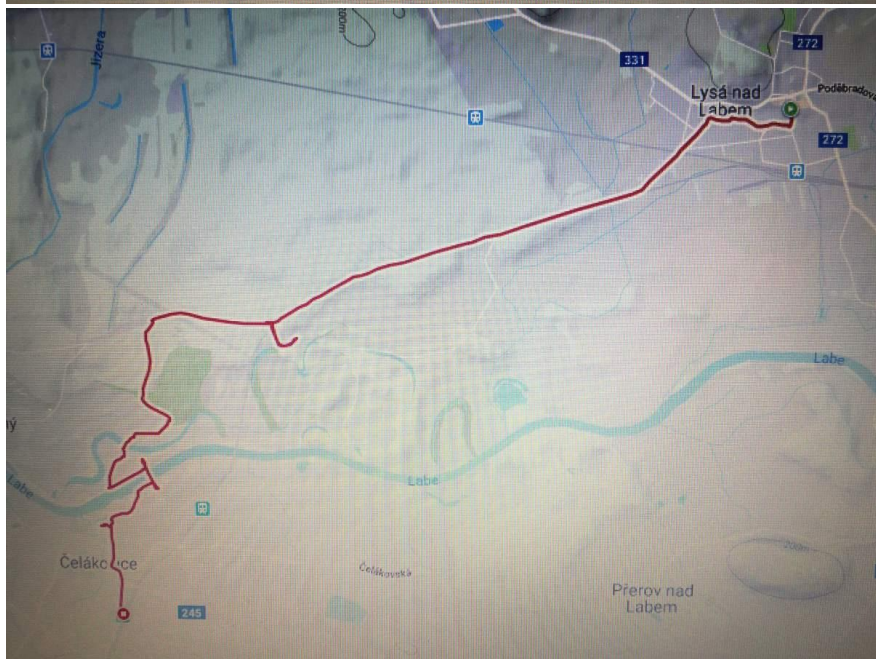
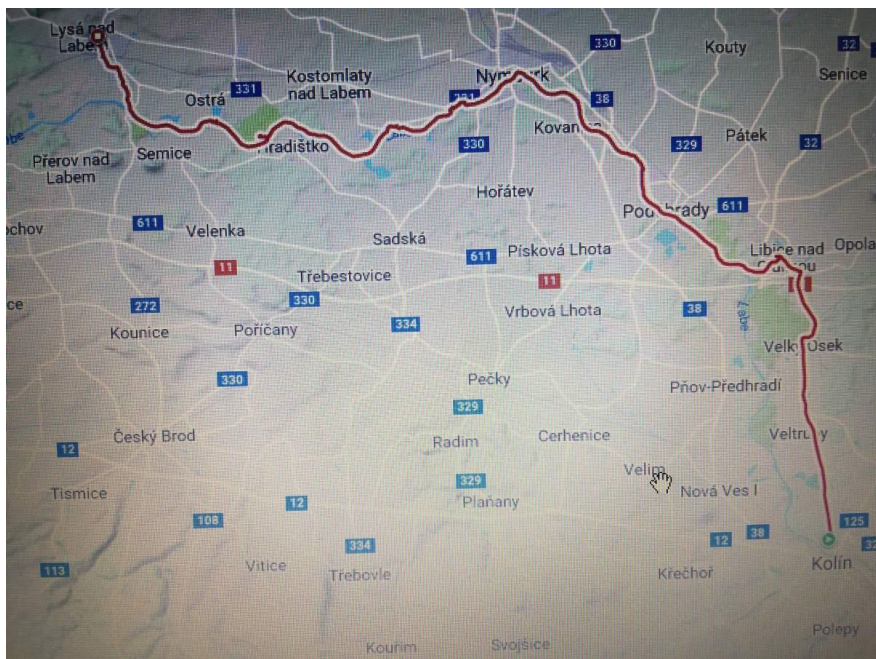
Osoby, jejich zkratky a písmo:

Vlad'ka (Vlo), Jarda (Jaš), Dig (Dig), Kachna (Jak),
Lenka (Lek), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných
materiálů)

Pohled na trasu

Obrazová příloha

ČD České dráhy eTicket

Osobi: 4

1154

03/05	18:24	Praha hl.n.	→	Perušovice hl.n.	04/05	24:00	1804
-------	-------	-------------	---	------------------	-------	-------	------

Přes: Praha, Poříčany, Pečky, Polná, Přelouč

Km: 104

4 x DAVASALO

Cena 200 Kč

Doklad je nepřenosný a platí vždy pouze ve spojení s průkazem cestujícího, jehož jméno je uvedeno na dokladu. Jízda je možná nastoupit v 1. den platnosti, nejpozději v 18:24 hod. Tento doklad nepatří v zahrnutí a na trati svých jízdních dopravních.

Daňový doklad (informace o ceně)
 Tax receipt (price information) / Rechnung (Preisinformation)
 Poříska: Tar. cena Body Cena DPH
 Závazek (baza) 1 200 Kč 20 Kč

Čekám
 Datum vystavení/datum platby: 25.4.2019 09:42 Příjem: KARTOU/CC
 Prodávce: Česká dráha, a.s. 30000 Číslo účtu: C27099428

Jízdní řád
 Trasa: Praha hl.n. - Poříčany - Pečky - Polná - Přelouč
 Město: Praha hl.n. 03.05.18:24 Ex 545
 Pardubice hl.n. 03.05.19:21

Údaje pro kontrolu
 Control data
 Doklad číslo / Document no.: *A-3008-934
 Jméno / Name: Miloš Mayer

Kód transakce / Transaction code: RT04W0

Nová generace jízdenek
 Fleší Fleší zvýhodněná Vážení

České dráhy, Leptí cesta kudy den.

Strana 3/3

ČD České dráhy RESERVEACE eTicket

O4 MISTA

1154

03/05	18:24	Praha hl.n.	→	Perušovice hl.n.	03/05	19:21	2
-------	-------	-------------	---	------------------	-------	-------	---

Vlak: 545 Vše: 368 Misto: 25 26 24 27

Seřadění: Misto+koja Okno Střed

Cena 140 Kč

Doklad je nepřenosný a platí vždy pouze ve spojení s průkazem cestujícího, jehož jméno je uvedeno na dokladu. Jízda je možná nastoupit v 1. den platnosti, nejpozději v 18:24 hod.

Daňový doklad (informace o ceně)
 Tax receipt (price information) / Rechnung (Preisinformation)
 Poříska: Tar. cena Body Cena DPH
 Závazek (baza) 1 140 Kč 10 Kč

Čekám
 Datum vystavení/datum platby: 25.4.2019 09:42 Příjem: KARTOU/CC
 Prodávce: Česká dráha, a.s. 30000 Číslo účtu: C27099428

Údaje pro kontrolu
 Control data
 Doklad číslo / Document no.: *A-3008-934
 Jméno / Name: Miloš Mayer

Kód transakce / Transaction code: RT04W0

Nová generace jízdenek
 Fleší Fleší zvýhodněná Vážení

České dráhy, Leptí cesta kudy den.

Strana 3/3

PARAGON z 9785348
 zjednodušený daňový doklad č.

Množ.	Druh zboží / % DPH	Kč
1	MAYER	
1	UBYTOVÁNÍ 7.21	
3x	OSOBA	
1x	NOE	
15%	DPH	

DIČ: Zaplacené

Celkem 210 Kč

Datum usk. zdan. plnění 4.5.2019

Miloš VEJDELEK
 Kolínská 83, Radoves
 IČO: 624 79 987, DIČ: CZ7106170808
 RESTAURACE ZIMNÍ STADION
 Brankovická 1299, 280 02 Kolín 5

OP 1089 VD 1/15 124771

Restaurace Zimní stadion
 Brankovická 1289
 Kolín 5

IČO: 62479867, DIČ: CZ7106170808

Číslník: Michaela 04/05/2019
 MŘ 25/1 17:21:30
 Hosté: 1 30025

3 Ubytování ubytovna (@270. 810.00

Celkem 810.00
 Euro 25. 32.40

Hotovost Kč810.00
 Zůstatek Kč0.00

DPH 15.00% Základ: 704.35 Daň: 105.65

Děkujeme za Vaši návštěvu.
 www.zimakkolín.cz
 Telefon: +420 722 617 200
 Stvrzenka - daňový doklad
 BIRELL - Nealkoholické osvěžení

DIČ: CZ7106170808
 Provozovna: 11
 Pokladna: NCR/30/3
 FIK: c9dc0941-6d21-4924-80c2-1c9828
 07351b-06
 BKP: D8BBA8FD-7BFB9001-9B8FB935-DE7
 85D90-CE87564E

Tržba evidována v běžném režimu

--- Účet uzavřen ---

Restaurace Zimní stadion
Brankovická 1289
Kolín 5

IČO: 62479687, DIČ: CZ7106170808

Číšník: Kamila 04/05/2019
2/1 20:56:06
Hosté: 1 2020049

Svažené víno 40.00

2 0,5 l Kozel černý 11 64.00
(@32.00)

0,33 l Rajec 20.00
jemné perlivý

Celkem 124.00

Euro 25. 4.96

Hotovost Kč124.00

Zůstatek Kč0.00

DPH

21.00% Základ: 85.95 Daň: 18.05

15.00% Základ: 17.39 Daň: 2.61

Děkujeme za Vaši návštěvu.
www.zimakkolin.cz
Telefon: +420 722 617 200
Stvrzenka - daňový doklad.
BIRELL - Nealkoholické osvěžení

DIČ: CZ7106170808

Provozovna: 11

Pokladna: NCR/30/100

FIK:

dd6675c7-b4bc-40fe-a82a-a51f47

82125b-01

BKP:

42553FFE-7CEFE621-264CBC11-9E1
E9A70-9D40F9B9

Tržba evidována v běžném režimu

--- Účet uzavřen ---

Restaurace Zimní stadion
Brankovická 1289
Kolín 5

IČO: 62479687, DIČ: CZ7106170808

Číšník: Kamila 04/05/2019
2/3 20:55:21
Hosté: 1 2020055

Svažené víno 40.00

100 g Smažený sýr 80.00

150 g Krokety 35.00

20 g Tatarská omáčka 15.00

Polévka 20.00

česnečka

Tlačenka 0.00

100 g Tlačenka 50.00

s pečivem

Čaj 25.00

černý

Celkem 265.00

Euro 25. 10.60

Hotovost Kč265.00

Zůstatek Kč0.00

DPH

21.00% Základ: 33.06 Daň: 6.94

15.00% Základ: 195.65 Daň: 29.35

Děkujeme za Vaši návštěvu.
www.zimakkolin.cz
Telefon: +420 722 617 200
Stvrzenka - daňový doklad.
BIRELL - Nealkoholické osvěžení

DIČ: CZ7106170808

Provozovna: 11

Pokladna: NCR/30/100

FIK:

cb6089e1-8d9c-4673-a3db-047d95

72d063-02

BKP:

FFA28731-2B79D28F-2364B567-8B6
47300-ECE4CD3C

Tržba evidována v běžném režimu

--- Účet uzavřen ---

Frantisek Rusin

Ujezd u Prelouce /71
53316, Vapno
DIC: CZ5710271138IC0: 42258731
Provozovna: Kladruby n.L. 23/23
53314, Kladruby n.L.

Prodávající: Frantisek
Datum/Cas: 04.05.2019 / 13:08:02
Cislo: 2765/61/1
Cislo uctenky: 2765
Provozovna: 61
Pokladni zarizeni: 1

Zbozi	Mnozstvi	Jedn. cena	Cena(Kc)
Smes			
1.00	105.00	105.00	A
Ryba			
1.00	115.00	115.00	A
Kurizej			
2.00	100.00	200.00	A
Plzen 0,5 l			
2	35.00	70.00	B
Rajec			
2	15.00	30.00	A
Kozel 1l 0,3 l			
1	18.00	18.00	B

Celkem **538.00 Kc**

Dan	Zaklad	Suma
A-DPH 15%	391.30 Kc	58.70 Kc
B-DPH 21%	72.73 Kc	15.27 Kc

Platba: V HOTOVOSTI

BKP: 47D4F7C2-5EF10D6D-FBD15DD9-
FFA27494-3252E150
FIK: 85ab9cc8-f325-4800-9ef1-a51
f4782c3b1-01

Trzba evidovana v beznem režimu

www.o2.cz

Milan Cerny

176/ 266/2
28002, Tri Dvory
DIC: CZ7407290770IC0: 71596216
Provozovna: Masarykovo namesti 4
28126, Tynec nad Labem
Hlavicka uctenky

Prodávající: Milan
Datum/Cas: 04.05.2019 / 15:49:58
Cislo: 2180/24/1
Cislo uctenky: 2180
Provozovna: 24
Pokladni zarizeni: 1

Zbozi	Mnozstvi	Jedn. cena	Cena(Kc)
Stul			
2	21.00	42.00	
15	15.00	15.00	
1			
30	30.00	150.00	
20			
3	20.00	60.00	

Celkem **267.00 Kc**

Neni platcem DPH

Platba: V HOTOVOSTI

BKP: 8010865E-F1D87E4B-D539B577-
FCEE3958-615E015B
FIK: 3945673a-ceab-432c-8916-a37
b9b4311a2-04

Trzba evidovana v beznem režimu

Paticka uctenky
DEKUJEME za Vasi navstevu
www.o2.cz

Restaurace Zimní stadion
Brankovická 1289
Kolin 5

ICO: 62479687, DIČ: CZ7106170808

Číšník: Kamila
2/2
Hosté: 1

04/05/2019
20:54:34
2020054

Tlačenka	0.00
100 g Tlačenka	50.00
bez pečiva	
s pečivem	
1 ks Nakládaný hermelín	60.00
Palacinka s ovocem	60.00
bez zmrzliny	
2 Gros (@40.00)	80.00
0,5 l Pilsner Urquell 12	39.00
0,33 l Rajec	20.00
nepertlivý	
Celkem	309.00
Euro 25.	12.36
Hotovost	Kč309.00
Zůstatek	Kč0.00

DPH
21.00% Základ: 98.35 Daň: 20.65
15.00% Základ: 165.22 Daň: 24.78

Děkujeme za Vaši návštěvu.
www.zimakkolin.cz
Telefon: +420 722 617 200
Stvrzenka - daňový doklad.
BIRELL - Nealkoholické osvěžení

DIČ: CZ7106170808

Provozovna: 11
Pokladna: NCR/30/100
FIK:
b87e57be-4749-4770-9a94-047d95
72bd92-02
BKP:
97DD10E5-517075DE-1E4A0561-798
1105A-235E03F9

Tržba evidována v běžném režimu

--- Účet uzavřen ---

Restaurace "U Bílé Labutě"
Jiří Dědek

Masarykova 523
289 22 Lysá nad Labem
IČ: 61497061 DIČ: CZ6908063470
Tel.: 325 551 434

Datum: 05.05.2019 14:04:11

Stůl: C 1
Název pokladny: Orderman1

1x , Zbojnická ma	99,00 Kč
2x 0,5 l3 Barbar p	64,00 Kč

ID provozu: 11

Pořadové číslo účtu: 57204

Režim: Běžný (ONLINE)

FIK: a9f7e3ca-90a4-4331-9cf6-4d5
5e4f5148b-05

BKP: 64C25644-6D1543C8-7BA0D270-
A6675E84-C714D86C

DPH 15%	12,91 Kč
DPH 21%	11,11 Kč

CELKEM: 163,00 Kč

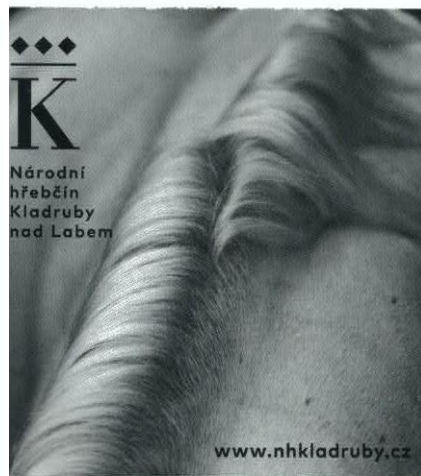
Restaurace "U Bílé Labutě"
 Jiří Dědek
 Masarykova 523
 289 22 Lysá nad Labem
 IČ: 61497061 DIČ: CZ6908063470
 Tel.: 325 551 434

Datum: 05.05.2019 14:04:52
 Stůl: C 1
 Název pokladny: Orderman1

1x , P-čočková s	37,00 Kč
1x , Zbojnická má	99,00 Kč
1x 0,5 13 Barbar p	32,00 Kč
1x Dušená rýže	20,00 Kč

ID provozu: 11
 Pořadové číslo účtu: 57205
 Režim: Běžný (ONLINE)
 FIK: b409d116-5c84-4c83-b723-a51
 f47824ff1-01
 BKP: 8CD08326-DF1B88DF-2F287543-
 B9B8734C-84DE1219

DPH 15%	20,34 Kč
DPH 21%	5,56 Kč
CELKEM:	188,00 Kč

ZÁMEK KI. n/L

04.05.2019 13:00 3 x Základní

Počet osob 3

Cena 270 Kč

Tisk Colosseum 9044723

Národní hřebčín Kladruby nad Labem, s. p. o.
533 14 Kladruby nad Labem

Restaurace "U Bílé Labutě"
Jiri Dědek
Masarykova 523
289 22 Lysá nad Labem
IČ: 61497061 DIČ: CZ6908063470
Tel.: 325 551 434

Datum: 05.05.2019 14:06:10
Stůl: C 1
Název pokladny: Orderman1

1x , P-HV s jätro	37,00 Kč
1x , Sm.rybí filé	99,00 Kč
1x 0,5 Plzeň toč.	42,00 Kč
1x Br. kaše	20,00 Kč
4x HOST	0,00 Kč
1x Mattoni jemná 0	28,00 Kč

ID provozu: 11
Pořadové číslo účtu: 57207
Režim: Běžný (ONLINE)
FIK: d2d6dc2d-5ba0-443b-854d-047
d95726f09-02
BKP: 8426C5D1-2C0E89B6-5DAC678D-
7DA06C91-EE67A95E

DPH 15%	23,99 Kč
DPH 21%	7,29 Kč
CELKEM:	<u>226,00 Kč</u>

Masarykova 523
289 22 Lysá nad Labem
IČ: 61497061 DIČ: CZ6908063470
Tel.: 325 551 434

Datum: 05.05.2019 14:05:34
Stůl: C 1
Název pokladny: Orderman1

1x , Kuřecí "Stro	99,00 Kč
1x , P-HV s jätro	37,00 Kč
1x 0,5 Plzeň toč.	42,00 Kč
1x Dušená rýže	20,00 Kč
1x Espr. Alfredo	35,00 Kč
1x Mattoni jemná 0	28,00 Kč

ID provozu: 11
Pořadové číslo účtu: 57206
Režim: Běžný (ONLINE)
FIK: 60d640cb-3c60-4fd3-8dd1-047
d9572cbf4-02
BKP: 555A5FBB-C5BDEDDA-4B82CB72-
D89FC963-3500BBDF

DPH 15%	28,55 Kč
DPH 21%	7,29 Kč
CELKEM:	<u>261,00 Kč</u>

Variabilní symbol VFA / 000812 / 2019
Konstantní symbol

HOTELOVÝ ÚČET

Daňový doklad

VFA / 000812 / 2019

IČO: 27485226 DIČ: CZ27485226 Golem Financial s.r.o. Za Trati 854 Třebechovice pod Orebem 503 46 Zapsáno v obchodním rejstříku: OR, Městský soud v Praze oddíl C, vložka 105469	Odběratel Mayer Miloslav Petrohradská 1477/39 Praha 10
Způsob platby Hotovost	Datum vystavení 03.05.2019 Datum zdanitelného plnění 03.05.2019 Datum splatnosti 03.05.2019

Host	Mayer Miloslav
Číslo účtu	0059
Číslo pokoje	III. 205 B
Pobyt	Od: 03.05.2019 Do: 04.05.2019
Rezervace	

Služba	Datum	Základ DPH	Sazba Dph	DPH	Cena CZK
Ubytování 03.05.2019-04.05.2019	03.05.2019	556,54	DPH 15%	83,46	640,00 CZK

Celkem	640,00 CZK
Přijato	640,00 CZK
Vráceno	0,00 CZK

Daňová rekapitulace	Sazba Dph	Základ DPH	DPH	Celkem s DPH
	DPH 15%	556,54	83,46	640,00
Celkem v CZK		556,54	83,46	640,00

Vystavil(a): Lucie Vrátilová
Datum tisku 03.05.2019 20:09:28

Čís.ÚČTENKY (DATUM A ČAS VYSTAVENÍ): 1900004343 (03.05.2019 20:09:22)
Celková částka tržby : 640,00
PROVOZOVNA / POKLADNÍ ZAŘÍZENÍ : 11 / 1
BKP : 1117B953-2BA329A3-1FE68C5F-87B1FABA-F5ED4C11
FIK : 75f7dd1a-6f8c-47cf-bc75-1c9828078416-06
Evidováno v běžném režimu

GOLEM Financial, s.r.o.
Za Trati 854, Třebechovice p/Oreb.
IČ: 274 85 226
(4)

Organizace: Golem Financial, s.r.o., oprávněný držitel licence č.: 2009-023 je Hotel Hůrka, Pardubice
Hotelový účet - Daňový doklad VFA/ 000812/2019

Strana: 1 / 1

© Hell's Tour club 2019
Dig
Neprodejné
e-mail: hells2010@seznam.cz